

Ir. Max Staal verlaat de brug

IR. MAX STAAL (62) directeur, neemt deze maand afscheid van Hollandse Signaal. De man is één bonk kwikzilver, zeggen ze in de fabriek. Het Sinterklaasgedicht dat dit jaar aan hem is gewijd spreekt van een „kop vol hersens”. Daarnaast een man vol dynamiek, welbespraakt, het tegendeel van een zwever. Hij kan zeer logisch een doodserieus verhaal vertellen en onderbreekt dan zichzelf door te vragen: ken je die van die officier van het Pentagon? Hij is er ook niet bang voor dat hij zich in een interview aan koud water brandt en evenmin als daarin staat vermeld dat een secretaresse met een goed geformeerde achtersteven - de oud-marineman verloochent zich nooit - hem genoeg doet om naar te kijken.

Staal is Drent van geboorte - „weet u dat dit

bedrijf groot geworden is met Drenten? Kampman en Bazuin zijn ook Drenten. Driekwart van de top van Signaal komt er vandaan. Weet u wat Leonhard Huizinga zegt: „De Drent is gewrocht uit turf, jenever en achterdocht”. Hij lacht uit volle borst.

DE SMIDSZON UIT VRIES ging naar de Mulo in Assen, daarna de HBS, vervolgens Delft en omdat Max nogal handig was moest hij ingenieur worden, in tegenstelling tot zijn neef, die twee linkerhanden had en die dokter moest worden. Hij wordt, na op ruim 23-jarige leeftijd te zijn afgestudeerd hulpje van prof. Von Weiler, de Nederlandse uitvinder van een „radio luistertoestel” dat later in de literatuur bekend wordt als radar. Daarmee konden vliegtui-

gen worden opgespoord en dat was belangrijk, want de oorlog die zich aankondigde zou voor een belangrijk deel in de lucht worden uitgevochten.

„Ik heb me rot gewerkt om zo'n (primitieve) radar op te stellen op de Hertenkamp in Den Haag bij de zoeklichten. Het ding werkte prima, maar we hadden nauwelijks kanonnen om op de inmiddels gearriveerde Duitse vliegtuigen te schieten”.

→ Mei 1940
HIJ ONTSNAPTE naar Engeland met Von Weiler aan boord van de torpedootjager H. M. Malcolm. Ze hadden de radar bij zich. De komende vijf oorlogsjaren waren van een avontuurlijke realiteit, waaraan een fantasierijke auteur de vingers zou aflikken.